



Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1859

I. Vertrag zwischen den Markgrafen Albrecht, Otto und Conrad einerseits und dem Bischofe von Camin andererseits über die Grenzen der Lande Zinnenburg und Colberg, vom 13. Juli 1280.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55359)

IV.

Schiefelbein und Dramburg.

I. Vertrag zwischen den Markgrafen Abrecht, Otto und Conrad einerseits und dem Bischofe von Camin andererseits über die Grenzen der Lande Zinnenburg und Colberg, vom 13. Juli 1280.

Cum aliquando inter nos Albertum, O. et C., fratres nostros, marchiones Brandenburgenses, et venerabilem patrem Hermannum, Episcopum, et ecclesiam Caminensem super terminis terre nostre Cinnenborch et terre Colberg fuerit discordatum, per venerabilem Dominum E. Episcopum Brandenburgensem et quosdam ex discretis vassallis nostris, qui presentes aderant, est taliter concordatum; Quod nos terminos terre Cinnenborch juxta privilegia monachorum, que ipsis data fuerunt a domino Barnym, quam ab ipsis monachis per restaurum competens adepti sumus, obtinebimus inconvulsa. Castrum autem Tharnus, quod in terminis terre nostre Cinnenborch dictus dominus Episcopus edificavit, cum terminis, quos dominus Barnym eidem per vassallos suos et quosdam Canonicos Caminenses equitari fecerat et distingui, et proprietatem terre Colberg, quam prefatus Episcopus emit a domino Barnym, damus et confirmamus jam dicto Episcopo et ecclesie sue cum omni jure et libertate perpetuis temporibus possidendam, Sic tamen, ut Quicquid infra terminos terre nostre Cinnenborch domino Episcopo et ecclesie sue dimisimus, id nostro dominio computetur, quicquid autem adhuc dubii est super terminis inter Tharnus et Schiuelben, illud Borco, Romelo et Ludeko de Laffan, milites, secundum quod antea cum domino Episcopo per ipsos in Lökenitz diffinitum fuerat, terminabunt. Dictum autem castrum Tharnhusz apud episcopum et ecclesiam Caminensem perpetuo remanebit. Vt autem hec premissa firma maneant atque rata, dominus Episcopus et Capitulum suum se nobis scriptis suis patentibus obligabant Castellani quoque de Tharnhusz prestitum juramento se nobis obligabant, quod dictum Castrum Tharnhusz futuro Episcopo Caminensi non presentabunt, donec ordinationem premissam idem Episcopus se obliget servaturum. Si vero dicti Castellani contra juramentum proprium contrarium presumpserint attemptare, nos et Capitulum Caminense nobiscum ad hoc laborabimus cum effectu, quod ecclesia recuperare valeat suum castrum. Si vero dictum Capitulum castellanis prenominationis in violationem prestiti juramenti consenserit, nobis ex nunc, sicut ex tunc nostra actio salva erit. Item si contigerit aliquem vel aliquos in dicto castro Tharnhusz poni vel constitui castellanos, Ille vel illi ad prefata servanda nobis se sacramento prestitum obliga-

bunt. Item in restaurum proprietatis illius partis terre Colberg, quam emit dictus Episcopus a domino Barnym, dabit nobis, quicquid ipse vel ecclesia juris habet in terra Berrenstein, si apud nos manserit dominium dicte terre. Verum si nobili viro Bugslao, Duci Slavorum, eandem terram Berrenstein reddiderimus, apud episcopum et ecclesiam suam dictum restaurum libere permanebit. Item si etiam terra Colberg, quam emit Episcopus, ut dictum est a domino Barnym, ad fortem nostrum in diuisione habenda inter nos et illustres Principes dominos Marchiones, patruales nostros, non venerit et dominium dicte terre Berensten apud nos maneret; sepe dicto Episcopo et ecclesie restaurum faciemus secundum ordinacionem fidelium nostrorum Borconis et Romelonis, militum, et dominorum Canonicorum Caminensium, quos Episcopus ad hoc duxerit deputandos. Et quia idem Episcopus et Capitulum suum nos sibi tutorem elegerunt, ipsorum res et personas in protectionis nostre tuicionem suscipimus specialem easdem contra omnes preter patruales nostros Marchiones Brandenb. cum efficacia defensuri. Ut autem hec premissa a nobis firmiter obseruentur, sepe dicto episcopo et ecclesie sue obligauimus per publica scripta nostra. Item sepe dictus Quoque Episcopus et Capitulum vicissim nobis contra eos, Qui nos et terram nostram inuaserint preter patruales nostros consiliis et suis municionibus fideliter adhibebunt. Acta sunt hec in castro nostro Stargardt, anno millesimo ducentesimo octuagesimo, in die beate Margarete virginis.

Aus einem Copialbuche des Geh. Staatsarchives.

II. Markgraf Albrecht verpflichtet sich mit seinen Vettern Otto und Conrad, Nicolaus von Werle in seine Besitzungen gemeinschaftlich einzusetzen, dazu seinen Vettern 5000 Mark zu zahlen und für 4000 Mark das Land Schiuelbeyn zu verpfänden, am 19. November 1292.

Nos Albertus, dei gracia Marchio Brandenburgensis, presentibus recognoscimus, protestantes, quod nos et dilecti filii nostri cum uiginti militibus promissimus dilectis patruis nostris dominis Ottoni et Conrado, Marchionibus Brandenburgensibus, quod ipsos iuuare debemus fideliter, ut Nicolaus Domicellus de Werle, filius domini Henrici, hereditati sue restituatur, et dicti patris nostri ad hoc nos iuuare debent uice uersa. Pro iam dicto adiutorio nobis a nostris patruis impendendo, ut dictus Nicolaus sue hereditati restituatur, promissimus nostris dictis patruis quinque milia marcarum, ponentes eisdem nostris patruis pro quatuor milibus marcarum terram Schiuelbeyn, sub hac forma, quod eandem terram Schiuelbeyn cum quatuor milibus marcarum in die assumptionis beate Marie nunc futura post ad unum annum redimere debemus, si uero in iam dicto tempore dictam terram non redimeremus cum predicta pecunia, ex tunc erit terra Schiuelben nostrorum patruorum, et ipsam amplius nos redimere non licebit. Pro mille autem marcis residuis promissimus nos cum uiginti militibus dictis nostris patruis sub hac forma, quod predictas mille marcas dabimus nostris patruis post assumptionem Marie virginis nunc futuram post ad duos annos ipso die. Si uero dictam pecuniam nostris patruis tunc non daremus, ex tunc cum uiginti militibus nouam Brandenborch intrabimus, non inde exituri, donec predicta pecunia